

VERSLAG VAN DE BESPREKING OVER DE HANDELSPOLITIEK OP HET
 MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN ONDER LEIDING VAN DE
 HEER ALPHAND OP 19 JULI 1950.

Behandeld werd in deze vergadering een Frans ontwerp inhoudende een aanvulling van art. 19 van het ontwerp-verdrag. (Zie bijlage I).

Par. 1 houdt een aantal voorschriften in van hetgeen dient te geschieden in verband met de opheffing der onderlinge invoerrechten met betrekking tot derde landen, welke geen lid zijn van het G.A.T.T.

Op Italiaans initiatief zal in het 2e lid van par. 1 en het 1e lid van par. 2 de uitdrukking "ratification" vervangen worden door "signature".

Door de Heer Alphand werd uiteengezet, dat de betekenis van het 2e lid van par. 1 is, dat indien de onderhandelingen tot geen resultaat mochten leiden, dit geen groot gevaar betekent voor de belangen van de pool, daar de bestaande bilaterale handelsverdragen immers binnen afzienbare tijd aflopen en daarna in nieuw te sluiten verdragen geen meestbegunstigingsclausule kan worden opgenomen.

Wat betreft de gemeenschappelijke door de deelnemende landen te ondernemen acties t.o.v. landen welke lid van het G.A.T.T. zijn werd ten aanzien van de consolidatie der invoerrechten geconcludeerd, dat de aan de pool deelnemende landen zich dienen te verplichten geen nieuwe consolidaties op het gebied van kolen en staal op zich te nemen. Indien zij hiertoe onder gegeven omstandigheden zouden worden gedwongen, dienen zij dergelijke consolidaties onder reserve te aanvaarden. Een hiertoe strekkende bepaling zal niet in het ontwerp-verdrag worden opgenomen, doch de gedelegeerden worden verzocht hun regeringen op deze verplichting te wijzen.

De Heer Blaisse merkte op, dat een ongedaan maken van een concessie welke in het G.A.T.T. verband is verleend, een unanieme toestemming van het G.A.T.T. vereist. De Belgische gedelegeerde wees er in dit verband op, dat men deze moeilijkheid zou kunnen voorkomen door vóór 1 Januari 1951, op welke datum theoretisch de concessies kunnen worden opgeheven,

bekend te maken, dat men zekere concessies wil intrekken. De vergadering besloot van dit middel geen gewag te maken in het ontwerp-verdrag, doch de regeringen te verzoeken van dit middel gebruik te maken door bij voorkeur voor 1 Augustus a.s., welke datum door de verdragsluitende partijen als de meest geschikte werd geacht, de betreffende concessies voor opheffing aan te melden.

In verband met par. 3 werd door de Heer Blaisse geconstateerd, dat deze paragraaf het vaststellen van een differentieel invoerrecht impliceert. Hij kon niet aannemen, dat ingeval van een differentieel recht de door de H.A. vast te stellen minimum en maximum limiet van dit recht ver uit elkander zouden liggen aangezien de vrachtkosten dit niet noodzakelijk maken, hetgeen van Italiaanse zijde werd toegegeven.

Op voorstel van de Heer Alphand werd besloten, dat deze paragraaf zodanig gewijzigd zal worden, dat tot uitdrukking zal worden gebracht, dat de kwestie van een uniform of differentieel recht open blijft.

In verband hiermede werden in de tekst deze alternatieven tot uitdrukking gebracht, terwijl een zinssnede werd toegevoegd, dat de H.A. in de zin van art. 6 van het ontwerp-verdrag door middel van een decisie binnen de vast te stellen limieten, de invoerrechten t.o.v. derde landen kan fixeren.

Par. 4 betreffende de afschaffing van de kwantitatieve restricties werd zonder wijziging goedgekeurd. De Belgen merkten nog op, dat zij met betrekking tot deze opheffingen moeilijkheden verwachten, op grond van art. 13 van het G.A.T.T., betreffende de non-discriminatoire restricties met zekere landen zoals Tsjechoslowakije. De Heer Alphand wees er op, dat in dit verband niet alleen een beroep zou kunnen worden gedaan op de "pool" zelf, doch tevens op de byzondere omstandigheden waarin de landen van de pool verkeren met betrekking tot de E.P.U., welke de opheffing van deze restricties mogelijk maakt.

Par. 5 voorziet in een verbod van de deelnemende landen om in de toekomst consolidaties van rechten op zich te nemen t.o.v. landen, welke aangesloten zijn bij de G.A.T.T., doch geen lid van de pool zijn. Van Franse zijde werd dit artikel gemotiveerd door te zeggen, dat indien deze consolidaties zouden worden aan-

gegaan, zij gedurende 3 jaren van kracht zullen blijven, terwijl tussentijdse afschaffing alleen mogelijk is bij unanimité van de contracterende partijen. Op voorstel van de Italiaanse delegatie werd besloten de eerste zin van par. 5 zodanig te wijzigen, dat de H.A. tot het een en ander toestemming kan verlenen.

Vervolgens kwam een van Franse zijde opgestelde, gewijzigde tekst van art. 32 (zie bijlage II) ter discussie. Dit ontwerp werd goedgekeurd nadat op een Belgisch voorstel in de tekst de wijziging is aangebracht, dat de H.A. binnen een limiet van 10 dagen haar recommendatie met betrekking tot de te sluiten handelsverdragen moet uitbrengen.

Wat betreft de reeds eerder ter sprake gekomen wijziging van art. 19, waarin gesteld wordt, dat de deelnemende landen "sur demande de la H.A." onderling de kwantitatieve invoerrestricties en invoerrechten zullen opheffen, deelde de Heer Alphanand mede, dat nu was vastgesteld, dat dit het geval zal zijn indien de fondsen voor de "péréquation" en de "reconversion" in werking zijn getreden, een nieuwe ontwerp-tekst van het betreffende gedeelte van art. 29 door zijn zorg zal worden opgesteld.

Voorts deelde de Heer Alphanand mede, dat van Franse zijde een studie is gemaakt omtrent de wenselijkheid van "certificats d'origine" met betrekking tot de invoer uit derde landen. Bij deze studie is men tot het resultaat gekomen, dat een dergelijke bewijsvoering niet wenselijk is. Met deze conclusie verklaarde de vergadering zich accoord.

Tenslotte werd door de Heer Alphanand de kwestie aangesneden van de minimum en maximumprijzen onder verwijzing naar de uitvoering van het "Wheat Agreement".

Dit systeem is in het kader van het I.T.O.-handvest alleen mogelijk op grond van Hoofdstuk VI van het betreffende Charter. Aangezien dit charter nog niet in werking is gesteld, zou dit betekenen, dat men hoofdstuk VI voorlopig zou moeten toepassen waartegen, met name van Franse zijde, ernstige, en wel in hoofdzaak juridische bezwaren bestaan. In onderling overleg met de Belgische en Franse delegaties zal de Heer Cassiers hierover een nota samenstellen.

Parijs, 19 Juli 1950.

NOTES ANNEXES AU PROJET DE TRAITE

Ad. Art. 19

1. La suppression des droits d'entrée et de sortie ou des taxes équivalentes, prévue par l'article 19, comporte l'obligation de négociations spéciales avec les pays qui, n'étant pas parties à l'Accord Général sur les Tarifs Douaniers et le Commerce, bénéficient néanmoins de la clause de la nation la plus favorisée, en vertu des conventions bilatérales en vigueur.

Il est entendu que les négociations seront engagées dès la ratification du présent traité et que leur échec éventuel ne pourra mettre obstacle à son application. A défaut du consentement des pays intéressés, la modification ou la dénonciation des engagements devra être effectuée conformément aux conditions fixées par les dits engagements,

2. A l'égard des pays qui bénéficient de la clause de la nation la plus favorisée par application de l'article 1er de l'Accord Général sur les Tarifs Douaniers et le Commerce des Etats signataires devront, dès la ratification du traité, exercer auprès des Parties Contractantes au dit accord une action commune basée sur l'article 25, par. 5 (a), en vue d'être relevés des obligations résultant, en ce qui concerne le charbon et l'acier, des dispositions de l'article 1er précité.

3. En raison de la nécessité d'adapter aux exigences du marché commun les droits de douane sur le charbon et l'acier appliqués aux pays tiers, une convention annexe fixera sur avis de la Haute-Autorité les taux minimum et maximum entre lesquels devront être compris les dits droits de douane.

4. Il est reconnu que l'abolition des restrictions quantitatives dans les rapports entre les Etats parties au Traité n'est pas en opposition avec les engagements pris en vue de la libération des échanges intra-européens; il résulte en effet des décisions du Conseil de l'OECE que "deux ou plusieurs pays membres liés par un régime douanier particulier pourront ... prendre entre eux des mesures de libération qu'ils n'étendront pas aux autres pays membres".

5. L'obligation contractée en vertu du paragraphe 2 entraîne pour les Etats signataires l'interdiction de consolider, par des accords internationaux, les droits de douane en vigueur au moment de la signature du traité. Les consolidations antérieures seront notifiées à la Haute-Autorité, qui examinera si leur maintien paraît compatible avec le bon fonctionnement de l'organisation commune, et pourra, le cas échéant, intervenir auprès des Etats signataires dans les conditions prévues par le dit paragraphe.

(19'7'50)

A R T I C L E 32

(Nouvelle rédaction)

Il doit être donné connaissance à la Haute-Autorité des projets d'accords commerciaux dans la mesure où ceux-ci intéressent le charbon, l'acier (et les équipements nécessaires à la production du charbon et de l'acier dans les pays adhérents).

La Haute-Autorité peut émettre des recommandations si le projet d'accord constitue une violation des clauses du traité; elle peut, dans tous les autres cas, émettre des avis.

(19/7'50)